

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt = 8 korona, félfévre 2 frt = 4 korona,
negyedévre 1 frt = 2 korona.

Egyenlő számú ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

WITTINGER ANTA L.

Kiadó és laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamációk a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők. Nyilttér sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Dalegyesület és még valami.

A velünk collegiális viszonyban álló lapok hasábjain olvastuk, — meg olvasták önök is, — hogy az elmúlt pünkösdi ünnepekben Magyarországon ötszázkilencvenegy dalegyesület adott magáról életjelt.

Ebben az ötszázkilencvenegyben benn vagyunk mi is, kőszegiek.

Az az ötszázkilencven nem szorult protegere, hanem mi, kőszegiek, — jobban mondva a „Konkordia“ — reászorult.

Szórt betűkkel írjuk a szavakat. Van rá okunk.

Akkor, mikor ebben a dalkedvelő, radikális városban, — igazabban, — a városnak vendéglőiben, kávéházaiban néhanapján hallhatók olyatén hangok, melyek bizvást kitesznek egy „dalárdát“, — akkor az embernek fia azt gondolja, hogy: mi nem is tesszünk mást, mint énekelünk.

Pedig ezeknek a jó hangoknak kéne megadni az ágit. Az impulzust arra, hogy — — — ne kelljen a vicinusokra szorulni.

Mért nem szorultak a sárváriak, a szombat-helyiek akkor, mikor a szó legigazibb értelmében vajudtak? — kérjük.

Erre a választ megadja maga a „Konkordia“.

Tessenek, kérem ne hangképes, de hangképtelen individuumokat is kebelükbe beédesgetni, kik nem hanggal, hanem mással, valami egyébvel fognak imponálni.

Édes-kevesbe kerül egy felhívásnak kibocsajtása.

Tessenek ebben a felhívás-, avagy meghívásnak címzendő félívből nyomós betűkkel kitenni, hogy: „a Konkordia vajudik“.

Valami impossibilének tartom azt, hogy eme három szó olvasásakor annak a hangképes, meg annak a nem hangképes embernek a szíve egyet ne dobbana, meg aztán a lelkiismerete valamit ne sugalna az ő füleinek.

Meg kell dobbannia. Hisz egy egyesület létkérdéséről van szó. Arról az egyesületről, mely a szépnek, a jónak és nemességnek ápolását tűzte ki magasztos célul.

És eme cél elérésében egyre-másra akadályokkal kell megküzdenie.

Mi az oka ennek?

Tán az a lazultság, mely a Konkordiát legtöbbszörre szokta jellemezni?

Tán a lelkesedés hiánya, tán meglevő tagjainak nem törődősége, avagy tán valami meghasonlás?

Mi azt hisszük: egyik sem az elszámoltak közül.

Hanem a magasztos, mondhatnók: fenestéses missziója teljesítésében akadályul szolgál a társadalmunkat átengő filiszteria.

Ez a filiszterikus szellem burjánzott fel nálunk már egy idő óta.

Eme filiszterikus szellemnek, tudható be ama körülmény is, hogy a Konkordia mindenha

vajudott, mindenha haldokló stádiumában volt. Eme filiszteria az, mely a még vad állapotban stagnáló siu-indiánt is elbűvölő dal ápolásában a legkimagaslóbb impedimentumul szolgál.

Ez a filiszteria kínai falként övezi körül társadalmunkat.

Ebben leledzik a fő fő ok, hogy egy élni akaró egyesület nem képes úgy élni, ahogy szeretne, nem képes azt a működést produkálni, melyet hasonlírtáru egyesületek produkálnak.

Hanem — ha egy-egy életjelt akar magáról adni, a szomszéd szekerét, meg a komámasszony talicskáját kell kölcsön kérnie.

. . . Hát ez bizony — mi tagadás — hisz tagadni nem lehet — a mi szegényünk.

Segíteni pedig csak úgy lehet, ha az uralkodó filiszterikus szellemet, ezt a kínai falat leromboljuk. Ez esetben elfogja élni célját a Konkordia, de addig nem.

Hiába minden szép szó a dalról; hiába ennek analízálása; hiába a szép és jónak szünetnélkül való hangoztatása, — ezek mind kiáltott szavak lesznek a pusztában, mindaddig míg a filiszteria fog ülni a társadalom fejedelmi székén.

Köszük össze a dalt az élettel s akkor önmagától fog leomlani a kínai fal. . .

(—yn.)

TÁRCA.

Katona historia.

(Elbeszélés)

A „Kőszeg és Vidéke“ számára írta: Vathy B. István.
Vége.

Mánap, mikor az ujonczok jönnek, káplár Rosenbergnek nem lehet szavát venni. Délről fogva ott gubbaszkodik az ablakpárkányon. Nem érdekli semmi és senki. Még az előtte járó-kelőköt sem látja. Hát hogyan tudná azt, hogy mi történik a háta mögött?

Ott javában kacagnak. Hát persze, reprodukálják az ő mókáit. Csinalják az ő vicceit. De Rosenberg mindebből nem lát, nem hall semmit. Csak akkor kapja föl fejét, mikor őrmester ur Varga a szomszéd ablakból így kiált hozzá:

— Hej, káplár Rosenberg! Ide nézzen! Nézze ezt a megeunivaló, villogószemű leányt. Ugye Szeru, szeretsz? Káplár Rosenberg odafordította az arcát. Aztán — Aztán felordított. De úgy, hogy megreszkettek a kaszárnya falai.

Az a villogó szemű leány pedig mikor meglátta Rosenberget, mikor meghallotta kölykevesztett országnal ordításához hasonló jankiáltását, mint az angolna kisiklott az őt fogva tartó kezek közül. . . Elkezdett futni. . . Aztán futott. . . rohant. Rosenberg meg nézte hova fut. . . Látta, hogy hova. Egy házba. Egy bizonyos házba. . . Aztán, mikor meglátta, hogy oda be is ment az a villogószemű leány, hát akkor csak annyit kérdez az egyik mellette álló zupástól:

— Mi is a baj?

— Semmi. Vagyis hát csak annyi, hogy ez a „bornyu“, kivel a törvénykezéskor akarjuk megcsinálni, ha megöljük sem áll ki a pakrócra. Azt mondja, hogy

becsapjuk. Hát mondja meg káplár ur Rosenberg, hogy ez csak tréfa, ez csak játék, csak móka.

Rosenberg Dávid megegyezzen kinéz az ablakon. Azután odafordul a félős ujonczhoz.

— Hát aztán mitől félsz, hm? — kérde vala tőle. — Azt gondolod, hogy agyonlőnek? Oh, te. . . te. . . csacsi, te! Ettől ugyan ne félj. Mert az ember ideáll, nézd, a pakróc végére. Tesszem, mint én most. Aztán azt kérde, mi a bűnöm? Aztán kimondják rám az urteilt. Aztán föbe lönek töltetlen puskával. . .

(— Aztán persze a pakrócot elrántják a hátad mögött, hogy hasra esél — mormogja fogai között őrmester Varga.)

— No — folytatta rábeszélését Rosenberg — hát most sem merz a pakróc végére állani? Mi? Hát majd oda állok akkor én. Igenis én! Én, káplár Rosenberg kérem a tekintetes törvényszéket, ítéljenek felettem.

(— Brühahaha! nevetett az egyik zupás)

— Hát jó! Nos káplár Rosenberg — szolt Varga — minő bűneid vannak?

Rosenberg Dávid pedig ezalatt észrevétlenül a falra akasztott Manlicherek között motoszkál. Majd így felel: — Nekem — semmi bajom sincs. Dehogy! Csak ennek a borjunak akarom megmutatni a pakrócjátékot. Hát ide nézz, te. . . te viziló! Én ido állok. Aztán azt kérdezik tőlem, volt-e, vagy van-e bűnöm?

— Igenis azt — mormog őrmester Varga.

— Hát ha azt kérde, akkor muszáj felelni. Hát tetszik tudni, szerettem egy leányt. Ő volt a hitem. Ő volt az imádságom. Hát én hittem neki. És ő. . . és ő eldobott engem magától, eldobta magától özvegy, roskatag édes anyját. Hát ezért, mivel hittem neki, meg kell lakolnom. Ugyebár, tok. törvényszék, az, akinek hite romba dönt, az elveszett.

— Hát persze, hogy persze — szolt röhögve Varga őrmester. Hanem fránya gyerek ez a Dávid. Ilyet ki-

komponálni! (Aztán — suttogetta a mellette álló ujonc fülébe — most ide nézz, te tengeri borju, — hogy csik hasra most káplár Rosenberg.)

— Van-e valami utolsó kívánsága káplár ur Rosenberg?

— Nincs. . . azaz. . . igen, volna. Ha majd valakit közületek abba a kis völgykötlanos faluba vezet utja a ha lát egy kiapadt szemű öreg koldusasszonyt, hát mondja meg neki, hogy ne sirassa az ő leányát, mert az nem érdemli meg. Aztán adja át neki a fejem alatt levő erszényemben megtakarított pénzemot.

— Ugyan ne mókázzál annyit Dávid! Még megrikatná az ember gyereket. Rajta! Szemétkötni! Ugy. A bakák már alig tudják visszatartani elfojtott kacagásukat.

A pakróc másik végén álló hóhérbaka kezébe veszi a fegyvert.

(Hogy kié ez a fegyver? Kinek mi gondja rá? Elég az hozzá, hogy káplár Rosenberg adta az ő kezébe. Tette ezt máskor is.)

— Nos, készen vagy bűnös — kiáltja őrmester ur Varga, miközben a szájában volt vergoniát majdnem ketté harapja, hogy el ne nevesse magát.

— Kezen vagyok!

— Kész, Nos akkor: Hapták! Vigyázz! Egy — kettő — — (haj, hogy fogunk mi most nevetni) há — há — — rom — — Feuer!

IV.

Megreszkettek az echós falak. De nem a nevetés reszkettette meg. Nem. Egy — lövés.

Aztán csendes lett minden. Olyan csendes, mint az a halottas kamara, ahova káplár ur Rosenberget vitték, aki úgy elvágta magát, hogy még a pakrócot sem kellett alóla elrántani.

Cs. kir. szab. Adriai Biztosító Társulat Triesztben.

(RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTA.)

V A G Y O N K I M U T A T Á S.

Elembiztosítási osztály.
A) mérlegzámlla 1894. december 31-én.

Elemi biztosítási osztály.
B) mérlegzámlla 1894. december 31-én.
(Az életbiztosítási osztály kivételével.)

Table with columns for Assets (Vagyoni), Liabilities (Teher), and Capital (Tőke) with sub-columns for currency and amount. Includes items like 'Ingatlanok Trieszt, Bécs, Brünn', 'Külön nyereségy tartalék', etc.

Trieszt, 1895 május havában.

Frigyesei Adolf, vezértitkár.

Az igazgatóság:

Ülaunálítteni dr. Alber Agost, Morpurgo Hárk, Neamann Henrik, Bulli Pal, Beinelt C., Salem H.

Számvizsgálók: Afenduli György, Pojai Alberti Emil, Parlat József.

Magyarországi osztály:

Budapest, IV., vaczi-utca 9. sz. a., saját házában.

Háro Podmaniczky Frigyes, intézó.

Lirhtenberger J., vezértitkár.

Frigyesei M., titkár.

Részletes zárszámadási jelentések és kimutatások az alanti kerületi főügynökségnél kaphatók, ahol bármily felvilágosítások is a legnagyobb készséggel adtának...

Kerületi főügynökség Kössegén: Köszegi takarékpénztár.

Advertisement for ZONGORÁK pianinók. Includes image of a piano, text 'Alapított: 1865-ben.', 'A legjobb', 'Heckenast Gusztáv', 'Budapest, IV., Kigyó-utca 7. sz.'

Advertisement for Stikarofsky János. Text: '„Kaufe beim Schmied und nicht beim Schmiedel!“, „Gazdagon kiállított mintakélmények szabóknak bérmentetlen. Öltözékeknek való kelmék. Pernvien és dosking a magas klérna számára. Szabályszerű kelmék es. es kir. tiszti egyenruhák...'

Advertisement for Kwizda Ferencz János Restitutionsfluid. Text: 'Kwizda-fele Restitutionsfluid. cs. és k. kir. szab. mosóvíz lovakkak. Egy palackkal frt 1.40 o. 6. több mint 40 év óta udv. istallokban valamin katonai és polgari nagyobb istallokban is, használatban: nagyobb erőfeszitekek előtt és után erősítseül: továbbá szcamodások, rándások, az laak merevsége a más ily alkalmazkúnál: képeniti a lovat kiváló teljanyimienyekre idomitasnái.'

Advertisement for Hirdetmény. Text: 'Locsmándtól Bükig a Répezén levő vízhasználatok tulajdonosai a locsmándi határban levő ugynevezett „locsmándi nagy-gát“ helyreállítását mintegy 1500 frt összeg erejéig f. hó 24-én tartott értekezleten elhatározták. A fentemlített munkálat foganosításának biztosítása céljából az 1895. évi június hó 20-ik napján délelőtt 9 órakor Locsmádon a községi jegyző irodájában verseny-tárgyalás fog tartatni, amelyre a vállakozni óhajtok ezennel meghivatnak. A versenyezni óhajtok az engedélyezett költség után számítandó 5%-nyi bánatpénzt tartoznak az árverés megkezdése előtt letenni. A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki tervek, költségvetés és részleles feltételek, a locsmándi jegyző irodában f. évi június hó 10-12. napján, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők. Felső-Pulya, 1895. május hó 29-én Molnár István, főszolgabíró.

Advertisement for KOTZÓ PÁL. gépészmérnök. Includes image of a steam engine. Text: 'KOTZÓ PÁL. gépészmérnök, Budapest, üllői ut 18. szám alatt. Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 lóerejű szöges cséplőkészleteket, továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű sines gőzcséplőgépeket hosszú szalmarázókkal, alsó szelelővel a rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerrel. fa- és szénfütésű és eredeti szalmafütő GÖZMOZGONYOKAT. Továbbá R. Garret & Sons fölülmulbataatlan 40 % tüzelőanyag megtakarító kompond gőzmozgonyokat legjobbnak elismert brandtfordi önnukördő amerikai kévekűtő aratógépeket. Eredeti amerikai szánagyűlöit egy vagy két ló bogóá-ra alkalmazható combinált ruddal. Sorvető es szorvatóú gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket. Jutányos árak. — Kedvező feltételek. Vidéki ügynökük kerestetnek.'

Advertisement for Richter-Tele Tinct. Capsici Comp. (Horgony-Pain-Expeller). Text: 'Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember általi személyes továbbajánlásnak. — RICHTER-tele TINCT. CAPSICI COMP. (Horgony-Pain-Expeller) az utolsó 25 évben 10 sikerrel használtak. — kősenben ezen igazan hatású házi-szer nagy elterjedését és általános kedveltségét. Ki a Tinct. capsici comp. (Horgony-Pain-Expeller) készvényenél, csznál (tegezsgafasznál), hereszicaot-fájassal, fej- és fogfájással, ocsifájadalomnál, fájdalomcsillapító bedörzsöléséent alkalmazta, abból egy üveget mindig közlötben fog tartani, hogy azt meghüleséknél is, mint levezet, siharitó szernek alkalmazhassa. Ezen rég jónak bizonyult hasznának ára igen olcsó, tudnillik 40 kr., 70 kr. és 1 frt 20 kr. üvegekenként. — Kapható a gyógyszerárakban, Budapesten TÖRÖK József gyógyszerésznel. — Csak a „Horgony“ védjegygyel állított üvegek elfogadandók. Richter-fala gyár Redolstadtban, Thüringában. A Tinct. Capsici compo mindig mist Horgony-Pain-Expeller készödő es okatályk „Horgony“ nélkül, mint nem valódiak visszautasítandók.'